

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף יב.

המוליק והמקטיר, ויש לדון לדעת ר"ש בזבחים יג. דבהולכה אין פיגול דהיא עבודה שיכול לבטלה, מה דינה במנחות? עי' תוס' לעיל ב: שדינו שווה, ועי"ש מנחת כהן קרן אורה וטהרת הקודש.

המוליק, ויל"ע במנחות שאינם נקמצות באלו עבודות יהיה פיגול? עי' זבחים מב: שמה שאין לו מתירים אין פיגול, ועי' תפארת ישראל במשנה, ובמקדש דוד ז' ג'.

מנין דורשין פיגול במנחה, עי' רש"י כאן ד"ה כל, ורש"י ביומא מח. ובגמ' זבחים כח..

ובלבד שיקרב המתיר כהלכתו, והנה ענין זה שמחשבות מוציאות זו מזו דריש לה בזבחים כח: מקרא דלא ייחשב, וצ"ע למה לא נכלל בדין שלא קרב המתיר כהלכתו? עי' בזה בחי' הגר"ז זבחים יג: מה שהאריך בזה וביאר לפי דבריו את שיטת רבי יהודה

תוד"ה וחל"א, עי' חק נתן מה שיישב דברי התוס', ועי' קרן אורה זבחים כט:.

מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול, והנה לרש"י הספק הוא על שיריים אלו שנפסלו אי המחשב על אלו הוי כמחשב על דבר שאין דרכו לאכול, ועי' אחיעזר ח"ב ל' ה' מה שנתקשה בדבריו, ועי' בשיטמ"ק מה שהקשה על רש"י, וביאר דהספק האם הקרבת קומץ זה שאינו מתיר את השיריים הוי כנקרב המתיר כהלכתו, ועי' שפת אמת וטהרת הקודש שכתבו נ"מ בין הפירושים כשחישב קודם שנחסרו, ואח"כ קודם הקטרה נחסרו דלרש"י כשר ולשיטמ"ק ספק, ועי"ש עוד מה שפירשו לדברי רש"י.

הני מילי יוצא דאיתיה בעיניה וכו', ויל"ע מאי קסבר לכתחילה לדמויי, הלא שיריים שחסרו ודאי זה פסול בהקטרה (ולא בחסרון) והראיה שאם יחסרו לאחר הקטרה אינם נפסלים, אבל יוצא ודאי שפסולו הוא מחמת יציאתו היא הפוסלתו? ביאר הגר"ז על פי המבואר בזבחים צ. שנחלקו ביצא וחזר קודם זריקה שמועלת לו הזריקה לפיגול ומעילה ורואים שגם ביצא נגרם חסרון בזריקה חוץ מהחסרון בגופו.

תוד"ה ה"מ, עי' ישר וטוב, ועי' אור שמח מעילה ג' ט'.

אמר רבא מנא אמינא לה, ביאור ההוכחה עי' ברש"י, ולקמן יג. בשם הר"מ והרשב"ם. ועי' חי' המיוחסים לרשב"א האם הוכחה זו גם לדעת ר"א או רק לפי רבי עקיבא.

ע"ב

הא מני ר"א היא, ועי' שפת אמת וקרן אורה שנתקשו איך למדו ממה שלר"א לא נפסל בהקטרת חוץ בחצי קומץ, למחשבת פיגול ששם נאמר ואם אכל יאכל, וצע"ג.

שאם נפרסה אחת מחלותיה וכו', לרש"י איירי בלחם הפנים, ועי' מקדש דוד כט' ב' הטעם שנפסל, ולפי' הר"מ והרשב"ם לקמן יג. על לחמי המילואים עי"ש הטעם לזה.

תוד"ה הוא הוכיחו דאיירי שנפרסה החלה לאחר פירוק, ובשיטת רש"י עי' טהרת הקודש, ועל הוכחת התוס' עי' צאן קדשים ועולת שלמה.

עי' רמב"ם פסוהמ"ק יב' יד' שפסק לגבי לחמי תודה שאם יצאת אחת מהן השאר כשירות, עי"ש בראב"ד שהקשה עליו מלקמן מו., ועי' כסף משנה שרצה לתלות מחלוקתם בבאור הסוגיא כאן, ועי' אחיעזר ח"ב מא' ב-ה מה שהקשה וביאר באופן אחר, וע"ע באבן האזל שם.

וע"ע מה שפסק פסוהמ"ק טז' יא' לגבי שיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה שהדבר ספק אם הועילה ההקטרה לפיגול ומעילה, ואף שהשיריים כולם נאסרו לא דמי ליצא כולו דלא מהני זריקה, דשאני הכא שיש את הקומץ עי' אחיעזר הנ"ל אות יא', ואבן האזל מעילה ג' ט'.

הא יוצאת דאיכא גוואי כשירות מאן שמעת ליה וכו', וסבר רבא לדייק שיוצא עדיף מחסרון ולהם מועילה הזריקה וההקטרה, וקשה דזהו היפך הסברא שאמר בע"א שחסרון עדיף מיוצא כיון שנמצא בפנים בשעת הקטרה? עי' תוס' חיצוניות הובא בשיטמ"ק, ובמה שכתב על דחיית אביי, עי' מיוחסים לרשב"א.

תוד"ה הוא, במה שהקשו איך הוכחה ממה שנפרסה אחת פסולות לזה שההקטרה לא תועיל לפיגול וטמא, עי' מנחת כהן ושפת אמת ומה שכתבו בשם הגר"ז.

תוד"ה שאם, במה שיש לדון בקושייתם, עי' צאן קדשים וחק נתן, ועי' חזו"א כח' יא'.

אלא אימא הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול, ובזבחים לא: פירש שחילק את המחשבה לשני חצאי זתים, אבל כאן מפרש דחשב לאכול חצי כזית בחוץ וחצי למחר, וקשה מה"ת דכיחשוב בשתי מחשבות שונות (חוץ לזמנו וחוץ למקומו) יפסול? עי' חי' המיוחסים לרשב"א דכמו שאין מצטרף היינו מחשבה אחת ושתי אכילות (אדם ומזבח), גם כשמצטרף היינו אכילה אחת ו-ב' מחשבות, ויל"ע בדמיון ביניהם.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף ישלח אליך בל"נ מידי יום.